

Forslag om, at der nedsættes et Udvalg til nærmere Undersøgelse og Overvejelse.

Harald Jensen: Idet jeg i alt væsentligt kan slutte mig til, hvad den højtærede Forsvarsminister har udtalt her i Tinget og i det andet høje Ting, ligesom til mine Partiføllers Udtalelser i Folketinget og finder det unødigt at gentage det, skal jeg kun gøre nogle faa Bemærkninger til det foreliggende Lovforslag.

Københavns Landbefæstning fremkom i sin Tid paa en ulovlig Maade. Et Mindretal benyttede sig af Statens Magtmidler til at sætte sig ud over Landets Lov og til med Straffelove og Mundkurslove at forfølge Flertallets Ordførere, som stod paa Lovens Grund. Det er nu ganske vist ca. 35 Aar siden, at dette skete, men hos os ældre, som var med i den Bevægelse, i den Kamp, lever Mindet derom endnu, og ikke alene Mindet, men ogsaa til en vis Grad Bitterheden fra den Gang. Det er derfor med oprigtig Glæde, vi gaar med til at fjerne den Befæstning, som har sat saa stor Splid i Befolkningen, har kostet uhyre Summer i Tidernes Løb og samtidig har ligget som en Hindring for Udviklingen af Københavns Omegn, som et snærende Baand om vort Lands Hovedstad, uden at nogen kan paa-vise, at den har gjort nogen som helst Nytte. Det er min absolutte Overbevisning, at vi ogsaa uden Københavns Befæstning havde holdt os udenfor Verdenskrigen. Ganske vist fjernes ikke hele Befæstningen nu, men det Skridt, der nu tages, giver grundet Haab om, at Resten af Københavns Landbefæstning vil forsvinde indenfor et kortere Tidsrum, og at vi derved — saaledes ser jeg paa det — vil nærme os det Maal, som vort Parti har sat sig: Afrustning. Jeg skal ikke tilføje mere, men kun anbefale Lovforslaget, saaledes som det foreligger.

Jørgen Hald: Det Lovforslag, vi i Øjeblikket befatter os med her i Tinget, hilser mit Parti med Glæde. Det ligger ikke mange Aar tilbage i Tiden, at det overvejende Flertal af det danske Folk var imod Landbefæstningen, og da der endnu ikke paa nærværende Tidspunkt fra nogen Side kan fremvise Nødvendigheden af at opretholde Befæstningen, synes jeg, det er meget rimeligt, at vi nu faar den nedlagt. Vi ser i Lovforslaget en Begyndelse til Indskrænkningen af unyttige store Udgifter. Vi haaber, at det inden lang Tid maa vise sig, at vi ogsaa kan undvære Søforterne, saa at vi ogsaa derigennem kan indvinde store Besparelser i Udgifterne. Den danske Stat har meget

god Anvendelse for disse Midler til virkelig nyttige Formaal — jeg tænker her særlig paa Midler til Gennemførelsen af Love som Forslag om Alderdomsrente og om Invaliderente. Det er Lov, som man synes i al Almindelighed at finde Tilslutning til, naar blot man kan øjne, hvorfra Pengene skal komme. De eventuelle Besparelser, der vil blive ved Fæstningens Nedlæggelse, og de Besparelser, der vil blive i de aarlige Omkostninger, vil hjælpe med til at skaffe Midler til Veje til saadanne virkelig nyttige Loves Gennemførelse, som jeg her har nævnt. Jeg skal derfor tillade mig paa mit Partis Vegne at anbefale det foreliggende Lovforslag til det høje Tings velvillige Behandling og til Vedtagelse her i Tinget.

Formanden: Forsvarsministeren har forlangt Ordet, men da han i Øjeblikket maa være til Stede i Folketinget, maa vi vente lidt, han kommer forhaabentlig snart tilbage.

Efter en kort Tids Forløb udtalte

Formanden: Da Forsvarsministeren nu er kommet til Stede, kan vi fortsætte Forhandlingen. Den ærede Minister har Ordet.

Forsvarsministeren (P. Munch): Som det efter dette Lovforslags tidligere Behandling kunde ventes, er det blevet modtaget med Tilslutning fra de 3 af Tingets Partier. Det ærede Medlem (Maegaard), der talte paa Partiet Venstres Vegne, rejste dog et Spørgsmaal, nemlig om man ikke burde udsætte Nedlæggelsen af Fæstningsartilleriregimentet en kortere Tid for at have Mandskab til Raadighed ved det Arbejde, der skal foregaa. Hvis det ærede Medlem, som han antydede i Vendingen „en Maaned eller to“, tænker paa en saadan kortere Tid, vil jeg ikke anse det for udelukket at gaa med dertil, idet Sagen har trukket længere ud, end jeg havde ventet, da Forslaget blev forelagt for Rigsdagen. Det Hold af Fæstningsartilleriregimentet, vi nu har inde, har sin Tjenestetid afsluttet den 12. Maj. Indtil det Tidspunkt vil man, uden at det volder væsentlige praktiske Vanskeligheder, kunne udskyde Hjemsendelsen af dette Hold. Derimod tror jeg, at det ærede Medlem med mig vil være enig om, at det vil være lidet heldigt at foretage Indkaldelse af et nyt Hold. Et saadant nyt Hold vilde heller ikke være synderlig egnet til dette Arbejde, for det havde været inde en Tid, i hvert Fald ikke mere egnet end en hvilken